

16.24x37.33	53	עמוד 22	ידיעות אחרונות - 24 שעות	08.01.2013	35209039-1
שרונה פלורסהיים כוריאוגרפית - 25160					

24
לילות

שעות אחרונות

מחול

ענת זכריה

משחקי הרעב

ב"המשחק הגדול" של שרונה פלורסהיים ארבעה רקדנים יוצרים עולם המורכב ממשחקים. התוצאה מקורית אך חסר בה ריגוש

★★★

"המשחק הגדול" היא עבודה שבדרכה הייחודית נוגעת בנשמת הישראלי השיתופי, נעה בין מיז' נתרופיה מוחלטת לצורך המתמיד שלנו בתמיכה ועידוד. מחזירה אותנו לאיזה טון סולידרי שמזמן חטף מכה. משחק הוא דבר רציני ביותר, משהו שאנחנו מצד אחד עושים בקלי קלות אבל מצד שני תמיד רוצים לנצח בו. שתי נשים ושני גברים יוצרים על הבמה, אל מול עיני הקהל, עולם המורכב ממשחקים. המשחקים יכולים להיות אישיים או קבוצתיים, כשחלקם מבוססים על משחקי ילדות מוכרים וחלקם הומצאו על ידי הכוריאוגרפית והרקדנים בתהליך היצירה. המשחקים חושפים את העור' לם הרגשי של הרקדנים ואת יחסי הכוחות המתפתחים ביניהם תוך כדי המופע. וגם הקהל מוזמן מההתחלה להיות שותף ביצירה כשביכולתו להשפיע על מהלך המופע.

צילום: עדי עומר

השימוש בשם "המשחק הגדול" ממחיש את אותו ילד נוסטלגי המ' צוי בנו ומסרב להרפות, מזכיר לנו משהו שהיה יפה בשעתו, וקראנו לו הרפתקה. וכך אנחנו נעים ביחד עם הרקדנים בין "עמורו בלונים" להמ' צאות תנועה ברצף, נופלים לחיבוק אינטימי, מאבדים שיווי משקל, נופלים ושוב מתחבקים. המשחקים בוראים תנועה אך גם מציבים סדר בכאוס, צועדים ורומסים את החיים אל שולי הדרך, והופכים לחיים עצמם, כגלמים שקמים על יוצרם. זו עבודה מהנה אבל חסרו בה רגעים שהצליחו לזקק מתוך הגלובליות מראות מרגשים, עדינים יותר, כמו אלה שנראו במשחק "פלונטר". הגו' פים של שני הרקדנים יצרו מרחב שלם של דימויים – ממראה חודרני, ברוטאלי, המטשטש את גבולות האינטימי המותר, עד למעיין פייטה גברית שבה האב נושא על ברכיו את בנו החולה.

"המשחק הגדול" היא עבודה שמבק' שת שנביט בה בעיניים חדשות שלא נס ליחן, כי יש בה תחושה שהמחול נמצא במצב צבירה נזיל. העניין המוצהר שלה בתהליך העבודה ולא בתוצאות מיטיב לעורר בקהל את תסמונת בגדי המלך החדשים, וההליכה שלה על חבל דק היא איננה פרובוקציה אלא הליכה על כל הקופה. וזה לא מעט.